32ste jaar. — Nr 149.

Zaterdag 12 December 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **3** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

☞ De personen die een abonnement aan den *Postrijder* zullen nemen voor het jaar 1886, zullen het blad gratis ontvangen tot den 1ⁿ januari aanstaande.

Men kan het blad eens, twee of drie maal per week ontvangen.

De prijs, vooraf betaalbaar, blijft bepaald als volgt :

Drie maal per week	**6** fr.
Twee maal	**3** fr.
Eens	**4** fr.

TONGEREN, DEN 12 DECEMBER.

Van alles wat.

Aanstaande donderdag 17 december om half drie, zal te Tongeren, in de Allée-Verte, een meeting gehouden worden ten einde maatregelen te beramen om ter hulp te komen aan den landbouw en in het bijzonder om het gouvernement aan te sporen, naar het voorbeeld van naburige landen, inkomrechten te stellen op het vreemd vee en graan dat ons land ingevoerd wordt.

Het vraagstuk der inkomrechten, te heffen op de vreemde granen en vleesch, is van het grootste belang. In alle provincien van het land houdt men er zich meê bezig, overal richt men meetingen in, en alle dagen komen er in de kamer van Volksvertegenwoordigers talrijke petitiën aan om te vragen dat er maatregelen genomen worden om den kwijnende landbouw ter hulp te komen.

Wij zijn wel is waar niet van gedachte dat de inkomrechten den prijs der granen gevoelig zullen doen verhoogen. Nogtans meenen wij dat het grootelijks zou te verlangen zijn dat er op dit oogenblik rechten gesteld werden op den invoer van granen en vee. Deze rechten zouden zeer veel opbrengen, zij zouden eene groote bron van inkomsten zijn voor de openbare schatkist en zij zouden vooral het voordeel hebben van door vreemde landen betaald te worden.

Het is ten onrechte dat men bevreesd is voor den opslag van het brood en het vleesch. Het voorbeeld van Duitschland en Frankrijk heeft bewezen dat de inkomrechten geenszins voor gevolg hebben den prijs der levensmiddelen te doen rijzen.

Maar de inkomrechten zouden een uitmuntend middel zijn om de ledige staatskas te vullen. Zij zouden toelaten andere lasten te verminderen die vandaag loodzwaar op den landbouwer wegen en zij zouden tevens aan het gouvernement toelaten de steden en gemeenten van het land bij middel van het gemeente fonds krachtdadiger ter hulp te komen.

Voor deze en meer andere reden ware het te wenschen dat de inkomrechte hersteld werden. Daarom ook verzoeken wij dringend alle personen die de belangens van den landbouw ter harte nemen zich aanstaande donderdag naar den meeting der *Allée-Verte* te begeven.

⁂

Inwoners van Tongeren, herinnert gij u nog dat het genzenblad over eenigen tijd eenen razenden uitval deed tegen de religieuzen die in de hospitalen de zieken verzorgen ?

In eenige groote steden, waar de hospitalen gewoonlijk bestierd worden door eene commissie van vrijmetselaars en genzen, had men uit haat tegen het kloosterkleed, besloten de begijnen weg te zenden en ze te vervangen door wereldsche meisjes. Men riep natuurlijk tot zulke postjes niets anders dan liberale meisjes, gij weet wel, van dat soort dat men in den *bal masqué* aantreft en dat het genzenblad *un public choisi* noemt.

Hoe de zieken onder het bestier van die genzinnen behandeld werden, behoeft niet gezegd. Maar dat belette toch niet dat het tongersch genzenblad seffens daar was, om in naam der tongersche liberalen, uit te vallen tegen de begijnen die de zieken in de hospitalen oppassen. Had het van onze liberalen alleen afgehangen dan ongetwijfeld waren de religieuzen van ons hospitaal sedert lang op straat gezet. Gelukkig was er eene katholieke meerderheid in de commissie van het hospitaal die de plannen onzer genzen verijdelde.

In sommige andere steden heeft men de proef gemaakt met genzinnen in de plaats der begijnen te stellen ; maar dat was me daar een wereldje ! Waar ze dat eens geprobeerd hebben, daar zullen ze niet meer herbeginnen.

⁂

Te Parys heeft men ook in eenige hospitalen het stelsel der wereldlijke meisjes beproefd en de genzerij die deze stad onder den klauw heeft, was voornemens de begijnen uit alle hospitalen te verjagen en ze door wereldlijke ziekendiensters te vervangen.

En wat zien wij vandaag ? De geneesheeren en heelmeesters der hospitalen van Parys, ten getalle van 115, hebben eene petitie naar den minister van binnenlandsche zaken gezonden om te vragen dat de zusters in de hospitalen van Parys behouden worden. Zou ons genzenblad ons eens willen bewijzen dat de tongersche genzen meer bevoegd zijn om over de zaak te oordeelen dan de 115 geneesheeren der hospitalen van Parys ?

Wij kunnen ons gelukkig achten dat de burgers van Tongeren de genzen van kant gezet hebben. Zonder dat was men zeker dat de wensch van het genzenblad zou volbracht geweest zijn en dat de zusters van liefde zonder uitstel aan de deur van het hospitaal zouden gezet zijn tot groot nadeel onzer ongelukkige medebroeders, onzer gebrekkige onderlingen, onzer zoo belangwekkende weeskinderen.

⁂

Onder de 115 geneesheeren van Parys die het behoud der begijnen in de hospitalen vragen, bevinden zich zeer weinig katholieken. De eene zijn protestanten, de andere joden, nog al anderen weten van geenen bepaalden godsdienst, en het is het zeer klein getal dat het katholiek geloof belijdt.

Is dat niet genoeg om te toonen welke onschatbare diensten de zusters in de hospitalen bewijzen ? Die protestanten, die joden, die vrijdenkers die het behoud der begijnen in de hospitalen vragen, die doen het zeker niet in het belang der roomsche katholieke begijnen ; zij vragen dit alleenlijk omdat zij alle dagen getuigen zijn van den engelachtigen heldenmoed dier wonderbare dochters, die alle vermaken en wellusten der wereld vaarwel zeggen om zich in een somber hospitaal, naast het ziekbed van eenen ongelukkigen te gaan neerzetten.

En hier te Tongeren bevindt zich een verachtelijk blad dat spreekt in naam der liberale associatie, in naam van menschen die in den katholieken godsdienst geboren en opgevoed zijn, en dat blad is niet beschaamd om het slijk te werpen naar het kleed dezer heldinnen voor dewelke de joden en protestanten zelve met eerbied neerbuigen.

Burgers van Tongeren, is dit niet genoeg om u met afkeer te vervullen voor de genzenpartij onzer stad ?

⁂

De Zusterkens der Armen, zoodanig door onze genzen gehaat en vervolgd, bezorgen, geheel de wereld door, aan 50,000 onderlingen woning, voedsel en onderhoud. Zoo de zusters ons dit niet deden, zouden deze onderlingen ofwel sterven van honger, ofwel een ellendig leven lijden bij de familie, ofwel ten laste vallen der openbare besturen. Dus bewijzen de Zusterkens niet enkel een goeden dienst aan de onderlingen, maar ook aan de openbare besturen. Hun bedelen en hun zwoegen is dus eene ontlasting voor 't algemeen. En zulke edele zieleu worden door Genzen belasterd en gehinderd in humane werken van liefdadigheid en van algemeen nut !

⁂

Onder de leiding van M. Woeste, schijnen de Katholieken van het arrondissement Brussel zich beter en beter interichten. In de voorgeborchten van Brussel zelven worden Katholieke vereenigingen gesticht, die voor doel hebben eene gezamentlijke en eendrachtige politieke werking te verrichten. Men hoopt ook, zegt het *Heelal*, dat binnen 5 jaar, de Onafhankelijken en katholieken sterk genoeg zullen zijn om hunne volksvertegenwoordigers in de Kamer te behouden. Des te beter.

⁂

De liberale associatie van Brussel telt thans 3218 leden minder dan verleden jaar. Dat heet voornitgang doen en bijval hebben !

⁂

Een fransche gens, die tot lid van den jury benoemd was, weigerde te zweren bij God.

Tengevolge dier weigering, wierd de zaak voor drie maanden uitgesteld. De beschuldigde bleef dus door de domme moedwilligheid van dien gens, drie maanden langer gevangen zitten, want hij wierd onschuldig bevonden door het Hof. Die persoon spande nu een proces in tegendien ergen gens, omdat deze de oorzaak was van zijne verlengde gevangenschap. En de erge gens is tot 500 fr. schadevergoeding veroordeeld.

Hij kan nu zweren op zijn giletzaksen !

⁂

Wij, en vele onzer konfraters met ons, hebben gemeend dat de 51 gemeenten, onlangs bij koninklijk besluit gemachtigd om hunne ledige officieele school afteschaffen en door eene wel bezochte aangenomene school te vervangen, de laatste waren, behoudens nu en dan een afzonderlijk geval.

Welnu, het schijnt dat wij mis waren, en dat de heer Thonissen, den toestand beter inziende, nog een aantal gemeenten gaat ontslaan van de verplichting ledige scholen te onderhouden en metsdoende onderwijzers te betalen.

't Is de *Reforme* die ons dezen morgend dat goed nieuws aanbrengt.

« Wij meenen te weten — zegt het blad van Janson — dat men in het ministerie der nationale onwetendheid 15 naarstig werkt, ten einde bij het naderen der Paaschvakantie, aan het handteeken des Koninges een besluit te onderwerpen, waarbij aan tachtig gemeenten machtiging word verleend om hunne eenige (officieele) school afteschaffen. »

Wij hopen dat de *Reforme*, ditmaal ten minste, goed zal ingelicht zijn en dat wij den heer minister Thonissen zullen mogen geluk wenschen over deze nieuwe daad van rechtvaardigheid.

⁂

Men herinnert zich het fameus « kompromies der gemeenten » waarin een groot getal liberale burgemeesters den eed hebben afgelegd, zich uit al hunne krachten tegen de uitvoering der nieuwe schoolwet te verzetten, betreffende het godsdienstig onderwijs in de officieele scholen.

Thans staan de Brusselsche liberale gazetten vol weeklachten over de afvalligheid van al die groote helden. Onder hen bemerkte men, zeggen zij, neveus den heer Buls, burgemeester van Brussel, de burgemeesters van Antwerpen, Gent en Luik.

Gent heeft zich het eerst aan de wet onderworpen : Luik is gevolgd en weldra zal Antwerpen hetzelfde doen. Sommige durven zelfs beweren dat de heer Buls zich door het voorbeeld zijner drie ambtgenooten zal laten medeslepen.

⁂

Wij hebben reeds getoond hoe onredelijk de liberalen handelen met de katholieken verantwoordelijk te maken van de lastenvermeerdering waartoe een zeker getal gemeenten onlangs gemachtigd werden.

Is dat, zeggen zij, de vermindering van lasten, welke de katholieke partij aan het land beloofd had ?

Neen, dat is zeker de vermindering van lasten niet, welke de katholieken beloofd hadden ; maar ge moet ook toch zoo hastig niet zijn ; immers wat de katholieken beloofd hadden, hebben zij trachten te houden en zoo hopen zij, toekomend jaar, de rekening te sluiten, met eenen boni van drie millioen, in plaats van het tekort van 15 millioen, welke het liberaal ministerie ons achtergelaten had.

Wat de gemeenten aangaat die zich verplicht vinden van opcentiemen te heffen, die meeten maar gaan klagen bij het gevallen liberaal ministerie ; het is immers het liberaal ministerie, en namelijk het ministerie van onderwijs, dat de gemeente-kassen uitgeplunderd heeft, met hen, dikwijls tegen wil en dank, scholen te doen bouwen die er zooveel vandoen waren als het vijfde rad in den wagen, scholen driemaal te groot en tienmaal te kostelijk voor de noodwendigheden.

Nu dat de rekeningen moeten betaald worden, nu zien de gemeenten zich verplicht, om de kosten te dekken, nieuwe opcentiemen te heffen, want de gemeentekas is, door den band, volkomen ledig.

Het is hard, wij bekennen het, bijzonder nu dat alles zoo slecht gaat, maar wie heeft er schuld aan, tenzij het liberaal ministerie dat de onkosten veroorzaakt heeft en waarlijk 6 jaar lang gespeeld heeft met het geld van het volk juist alsof het geen weerde had ?

Het zijn grootendeels die uitzinnige geldverkwistingen welke verleden jaar de neerlaag der genzerij teweegbrachten en die nu in vele gemeenten eene lastenvermeerdering veroorzaken.

Meenen de liberalen dat het volk zulks niet weet ? Zij zullen het toekomend jaar ondervinden, wanneer hunne verpletering van 10 juni 1884 bij plechtige uitspraak van het volk nog zal bekrachtigd worden.

Morgen zondag om 8 uren 's avonds, zal in de zaal van het kapittel der hoofdkerk te Tongeren, de jaarlijksche algemeene vergadering gehouden worden der leden van de conferencie van den H. Vincentius à Paulo.

Drie zaken zullen aan het hof van assisen onderworpen worden gedurende den zittijd van het hof van assisen der provincie Limburg, die aanstaande maandag te Tongeren zal geopend worden.

1e Brandstichting te Fall-Mheer.
2e Moord te Hamont.
3e Diefstallen te Hasselt.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **DECEMBRE** est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

Gemeente raad.

De raad zal zitting houden aanstaande maandag om 5 uren 's avonds.

In deze zitting zal de raad zich onder andere bezig houden met de begrootingen voor 1886 van het burgerlijk gasthuis en het bureel van Weldadigheid, de rekening der muziekschool, de benoeming van eene hoofdonderwijzeres voor de kosteloze meisjesschool in vervanging van Mee Delville die tot het pensioen aangenomen is, de benoeming van een lid van het armbestuur en der commissie van het hospitaal in vervanging van uitgaande leden, het proces van M. H. Christiaens tegen de stad, enz.

BINNENLAND.

Groote brand te Angleur. — De bladen van Luik brengen ons heden de bijzonderheden over die ramp.

Dinsdag, ten 4 ure, ontving de burgemeester van Luik de tijding dat het prachtig kasteel van Mev. de gravin de Cherambault, te Kinkenpois, gemeente Angleur, in brand stond.

M. d'Andrimont gal van op het stadhuis, waar hij zich bevond, aanstonds bevel aan het pompierskorps, ter plaatse te gaan.

Toen er hulp opdaagde, stond de voorgevel langs de zijde van het bosch Kinkenpois, even als de beide zijvleugels in volle vlam.

Twintig pompen van Grivegnee, Angleur, Chênée en al de nijverheidsgestichten uit den omtrek snelden van alle kanten toe, maar waren niet bij machte om het vuur te overmeesteren.

Eindelijk kwam de stoompuit van Luik, en deze kon ten minste, met behulp der anderen, paal en perk aan het verwoestend element stellen.

De brand was begonnen in de linnenkamer, van daar naar de boekerij overslaande, stonden weldra de beide zijvleugels in volle vlam en rond 5 ure vormde het gebouw eenen ontzaglijken vuurpoel, die van op de hoogte rond Luik beschouwd, een verschrikkelijk schoon tafereel moet opgeleverd hebben.

De burgemeesters van Luik en Angleur waren ter plaatse en bestuurden de redding swerken, waardoor nog een zeker getal kunstvoorwerpen en kostbaarheden in veiligheid konden gebracht worden. Het luiksche pompierskorps is tot 's anderdaags des morgens is 9 ure ter plaatste gebleven.

In het jaar 1881, den 16 januari, was er in een der afhankelijkheden van hetzelfde kasteel ook brand ontstaan. Dien nacht wordt nog dikwijls door de luiksche pompiers herdacht, daar zij toen door het vuur langs den eenen kant verschroeiden, terwijl zij langs den anderen kant, door eene koude van 19 graden Reaumur bevroren.

Andere bijzonderheden. — Het kasteel, in de verbeelde eeuw gebouwd, maakte deel van de domeinen der St-Laurentius-abdij, doch behoort thans aan Mevr. de Cherambault, die voor het oogenblik Brussel bewoont.

De schoonzoon der gravin, de markgraaf de Peralta was met zijne echtgenoote voor zaken, eenige dagen op het kasteel komen doorbrengen en waren nauwelijks terug naar Brussel vertrokken, toen het dienstdoende personneel eenen sterken brandreuk gewaar werd.

Het vuur was ontstaan in het dakwerk, waaraan het waarschijnlijk meêgedeeld was door eenen balk, die met de buizen der calorifere in verband stond.

Zoodra het alarm gegeven was, schoot de hulp langs alle kanten toe, om de kostbare meubels en de kunstvoorwerpen, die een waar museum uitmaken, te redden.

VERLOREN EER

Een verhaal naar het hoogduitsch.

I.

Op een heeten zomerdag was een drukkende achtermiddag gevolgd. Geen verkoelend windje bracht eenige verkwikking aan het verzengde landschap, dat door de laatste stralen der ondergaande zon met purpergloed overgoten werd.

Langzaam en traag kronkelden uit de schoorsteenen der huizen en hutten de rookzuilen omhoog ; moede en lusteloos, met hangenden kop keerde het vee uit de weide terug en zelfs de anders zoo heldere, vroolijke galmen van het angelusklokje der kleine kerk van het schoone dorp A... werden heden gedempt door de heete, zware lucht, die als een drukkende centenaarslast over het heele aardrijk verspreid lag.

De waard der herberg, welke dicht bij het dorp lag, stond onder het loofdak der twee linden voor zijne deur en het werktuigelijk het oog gaan langs den steenweg, welke uit de naburige stad langs zijn huis in 't dorp voerde, terwijl hij nu en dan met het vlak zijner breede hand over zijn voorhoofd streek, op hetwelk groote zweetdroppels perelden.

Te vergeefs zocht hij echter koelte onder het bladerdak, meer nog dan de menschen toch snakten de planten naar afkoeling en een verkwikkenden regen.

Daar viel zijn oog op een man, die langzaam op den steenweg naderde, en in de rechterhand een knuppel en in de linker een bundel droeg. De dikke waard deed een paar stappen vooruit, plaatste zich met den rug tegen een der lindeboomen, sloeg de armen over elkander en wachtte in deze houding den voetganger af, die weldra voor hem stond.

De ie was nog jong, een krachtige figuur met een vriendelijk, goedhartig gelaat, waarin de groote blauwe oogen van een trouwe ziel zonder arglist of valschheid getuigden.

— God zegene u, oude vriend ! sprak hij met een volle, welluidende stem, terwijl hij den dikken man de hand toestak, maar de herbergier hield zich als zag hij dit gebaar niet ; hij knikte slechts met het hoofd en monsterde daarbij den voetreiziger van den blonden schedel tot aan de zolen van zijn bestofte leerzen.

— Zoo ? Zijt ge weer teruggekeerd ? vroeg hij op een toon, die duidelijk verraadde dat deze ontmoeting hem geenszins welkom was. Hm ! het is ook waar, de zes maanden zijn om en elders is ook waar, de zes maanden zijn om en elders zult gij bezwaarlijk een onderkomen vinden, maar...

— Zwijg ! Gij hebt mij reeds genoeg gezegd, om mij te doen begrijpen, dat ik hier geen vriendelijke ontvangst zal vinden ! bruiste de jonkman op, terwijl hij knuppel en bundel op de tafel wierp, die onder de linde stond. Ik had het kunnen verwachten ; ik was een zot, als ik geloofde dat men mij na de ondergane straf er niet meer op zou aanzien, dat ik mij aan eens anders eigendom vergrepen heb. Het was onzin, dat ik dit gelooven kon, ik zeg het nog eenmaal, maar 't was de leste hoop, die mij overbleef en mij staande hield, wanneer ik der vertwijfeling nabij was. Geef mij een glas bier, ik heb dorst en de lange marsch heeft mij afgemat !

Hij ging op de bank zitten en liet het hoofd op den elleboog rusten ; zoo zat hij daar, in nadenken verzonken en steeds donkerder trokken zich zijne wenkbrauwen samen.

De herbergier was in huis gegaan, hij keerde terug en zette het schuimende bier voor den gast neer.

— Willem Harmen ! sprak hij zacht, terwijl hij zijne hand zacht op den schouder van den jonkman legde.

— Wat wilt ge ? viel Willem uit en een vlammende blik uit zijne oogen trof den zwaarlijvigen man, die met een ernstig, afkeurend voorkomen het hoofd wiegde.

— Gij zult hier niet alles weervinden gelijk gij het verlaten hebt.

— Na de ontvangst die ik bij u ontvangen heb, kan ik daar niet aan twijfelen.

— Wanneer ik u een krenkend woord heb toegevoegd, duid het mij dan niet ten kwade, zegde de waard vergoelijkend, gij kondet het toch begrijpelijk vinden, dat het mij verrassen moest, u hier in het dorp terug te zien keeren. Wat wilt gij hier nog ? Den gestraften misdadiger gaat men uit den weg, niemand kent hem, alle banden, waarmee men vroeger aan hem verbonden was, zijn verbroken.

De jonkman was van zijne bank opgesprongen, fel flikkerde de vertorende gloed van den toorn in zijne oogen op.

— Den misdadiger ! koarsetyndde hij. Ha ! wie een brood steelt om zich van den hongerdood te redden, is een misdadiger, die eene daad van vertwijfeling, brandmerkt hem voor zijn gansche leven ! Wat heb ik dan meer gedaan ! Mijne arme bejaarde moeder lag op sterven, in onze hut was het zoo koud, dat...

— De gemeente zou u geholpen hebben, wanneer gij gezegd hadt...

— De gemeente ! viel Willem hem met klimmende verbittering in de rede. De gemeente, die onzen ouden schoolmeester verhongeren liet, omdat hij met haar in onmin geraakt was, dewijl hij eenige boeren in het gezicht zegde, dat zij dommer waren, dan de policie veroorloofde ! Van zulk een gemeente kon ik geen hulp verwachten, mijne oude, brave moeder ging toch door voor een goddeloze tooverheks, het domme volk zegde, dat zij met den duivel omging, en eenige erbarmelijke lieden wilden zelfs Satan in levenden lijve gezien hebben terwijl hij door den schoorsteen onze woning verliet.

— Was uwe moeder daar met zelve schuld aan, Willem ? vraagde de herbergier schouderophalend. Waarom ging zij elken nacht als de maan scheen uit ?

— Om kruiden te zoeken, welke zij in de apotheek verkocht.

— Dat had zij op klaarlichten dag kunnen doen ?

— Dit zegt gij omdat gij er geen verstand van hebt, omdat gij niet weet, dat de planten het krachtigste en het sappigste zijn als de nachtdauw er op licht.

— En waarom was zij altoos zoo zonderling in hare uitdrukkingen.

— Zij moge zonderling geweest zijn voor degenen, die ze niet verstonden, voor mij waren zij het niet ! Het was bitter koud in onze hut en mijne stervende moeder jammerde over de koude. Ware ik daarbij onverschillig gebleven, dan zou ik een slechte zoon geweest zijn. Ik wilde niet bedelen, ik wist toch voorut, dat men mij smadelijk afwijzen zou ; allen wachtten toch met ongeduld op den dood der arme vrouw, die hen van eene tooverheks verlossen zou !

— Gij hadt bij mij moeten komen ! merkte de herbergier aan, terwijl hij nadenkend naar den horizon zag, welke zich van leverlede met donkere wolkgevaarten overspande.

— Hm ! wie weet of gij mij geholpen hadt ! hernam Willem, het blonde hoofd schuddende. Men heeft in zulke oogenblikken geen tijd om na te denken en eerst de mogelijke gevolgen te berekenen ; men doet dan dikwijls iets, waarover men later bitter berouw heeft. Ik moest hunt hebben en buiten in het bosch lag het op groote hoopen ; ik ging er heen en trof den boschwachter aan, een hardvochtigen schoft...

— Wieas beveden gij niet gehoorzaamdet ! Hadt gij dat gedaan, wie weet of gij er niet zonder straf afgekomen waart, maar dat gij hem met de bijl dreigdet, dat gij hem dwongt, u den bussel op de schouders te leggen, dat moest u in het verderf storten. De boschwachter heeft sinds menigmaal gezegd, dat hij medelijden met u gehad had, dat hij u het hout zou geschonken hebben, indien gij er hem om verzocht had ; maar gij waart tegen hem te werk gegaan als een woesteling, en daarom was hij genoodzaakt gewest u te boeien en naar de gevangenis te voeren. Gij hebt uwe zes maanden uitgezeten en hard genoeg voor uw vergrijp geboet, maar ik vrees dat het hardste nog voor u komt.

Willem zag verrast op.

— Wat wilt gij daarmee zeggen ? vraagde hij.

— Uwe moeder is dood...

— Ik weet het, zij sterft denzelfden nacht, een vreemde hand heeft hare oogen toegedrukt en niemand zal haar lijk gevolgd zijn, toen het uitgedragen werd.

— Niemand ! De hut met het stukje grond zijn verkocht geworden om van de opbrengst de schulden te betalen.

— Ook dat weet ik ; het geschiedde met mijn voorkennis en ik hoop, dat niemand iets te kort gekomen is.

De waard drooglde weer zijn voorhoofd en zag op naar het bladerendak, waarin de wind zacht liegen te ruischen.

— Wij zullen spoedig een onweer krijgen, merkte hij aan, dat zal goed doen.

Willem knikte en zette de kan aan zijne lippen, hij wierp, terwijl hij dronk, een onderzoekenden blik op den dikken herbergier, die verlegen zijn gelaat afwendde als vreesde hij dat de gast meer in die trekken zou lezen, dan hij vernemen mocht.

— Hebt gij overigens geen tijding van hier ontvangen ? sing de waard na eene poos weer aan.

— Neen, antwoordde de jonkman, niemand heeft zich om mij bekommerd.

— Dora ook niet ?

— O ! aan haar twijfel ik niet ; haar duid ik het niet ten kwade, dat zij met gekomen is. Zij zou het gewis gedaan hebben, indien... of weet gij het beter ?

(*Wordt vervolgd.*)